

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. januar 1983

om en støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien i Frankrig

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(83/245/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. bestemmelserne i førnævnte artikel, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 19. februar 1982 gav den franske regering Kommissionen meddelelse om et forslag til en »ordonnance« om indførelse af en støtteordning for tekstil- og beklædningsindustrien; ordningen indebærer, at staten overtager en del af arbejdsgiverbidragene til social sikring; de af den franske regering bebudede gennemførelsesbestemmelser vedrørende nævnte ordning blev anmeldt den 16. april 1982;

førnævnte støtteordning trådte dog i kraft ved »ordonnance n° 204« af 1. marts 1982, og gennemførelsesbestemmelserne trådte i kraft den 16. april 1982 ved »décret n° 82340«, som blev offentliggjort i Journal officiel de la République française af 17. april 1982; herved har den franske regering undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 93, stk. 3;

den omhandlede støtteordning består, i at staten, såfremt de pågældende virksomheder forpligter sig til at opretholde beskæftigelsesniveauet og til at foretage et vist minimum af investeringer, overtager en del af de sikringsbidrag, der svarer til 10 % af den samlede lønsum, som inden for maksimumsgrænsen tjener

som grundlag for beregningen af de socialsikringsbidrag, som arbejdsgiverne inden for tekstil- og beklædningsindustrien er forpligtede til at betale; denne procentdel forhøjes til 12 %, hvis den pågældende virksomhed desuden forpligter sig til at oprette nye arbejdspladser;

de virksomheder, hvis vanskeligheder kunne tænkes at ville påvirke den økonomiske og sociale balance i en region, kan opnå en lempelse svarende til 8 % uden at være underlagt disse bestemmelser vedrørende arbejdskraft og investeringer, såfremt der forelægges en af den pågældende administrative myndighed godkendt plan til modernisering og tilpasning af virksomheden og til bevarelse af beskæftigelsen;

overtagelsen af socialsikringsbidragene er betinget af, at staten og den berørte arbejdsgiver indgår en étårig aftale, som kan fornys for en ny étårig periode;

Kommissionen fandt efter en første gennemgang, at den pågældende ordning ikke var forenelig med fællesmarkedet, og besluttede følgelig at indlede den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første punktum, fastsatte procedure over for denne ordning; i den anledning har den ved skrivelse af 14. maj 1982 givet den franske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger;

II

den franske regering har efter indledningen af den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure fremsendt sine bemærkninger ved skrivelse af 16. juli 1982;

i nævnte skrivelse understregede den franske regering, at tekstil- og beklædningsindustrien i Frankrig havde store problemer som følge af tab af arbejdspladser, produktionsnedgang og forøgelse af importens markedsandel, og at disse vanskeligheder sandsynligvis ville blive yderligere forstærket i tilfælde af Spaniens

og Portugals tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab; som begrundelse for at indføre de nye støtteforanstaltninger har den franske regering anført, at arbejdsgiverbidragene til social sikring er højere i Frankrig end i de øvrige medlemsstater; den understregede især, at det drejede sig om en undtagelsesforanstaltning, som tog sigte på at fremme investeringslysten og opretholde beskæftigelsen; den kunne ikke tilslutte sig Kommissionens synspunkt, hvorefter der var tale om driftsstøtte;

i forbindelse med proceduren har fem medlemsstater fremsendt deres bemærkninger og fremhævet, at den pågældende franske støtte kan sammenlægges med støtte i medfør af allerede eksisterende ordninger, og at den hverken opfylder kravene om en egentlig strukturomlægning eller tilgodeser Fællesskabets interesse, ligesom den ved sin størrelse og form kan bevirke, at vanskelighederne overføres til andre medlemsstater uden for så vidt at fremme den strukturelle sanering af den franske industri;

i forbindelse med samme procedure har tre sammenlutninger understreget, at de franske foranstaltninger, som tager sigte på at øge investeringerne og beskæftigelsen, uden at dette sker på et selektivt grundlag, nødvendigvis må føre til en kunstig forøgelse af produktionskapaciteten til skade for de øvrige medlemsstaters virksomheder, som er inde i tilsvarende eller endnu større vanskeligheder end den franske tekstil- og beklædningsindustri;

III

en ordning, der indebærer, at staten overtager virksomhedernes socialsikringsbidrag, er, såfremt den udelukkende kommer visse sektorer til gode, en form for sektorstøtte, som bevirker en tilsvarende formindskelse af de byrder, som normalt påhviler virksomhederne; der kan ikke herske tvivl om, at støtte, som ydes til tekstil- og beklædningsindustrien, dvs. til en sektor, som befinder sig i en vanskelig situation i hele Fællesskabet, og som er præget af meget hård konkurrence mellem medlemsstaterne, vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, ved at begunstige de franske virksomheder eller deres produktion;

i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtteforanstaltninger, som opfylder de i denne artikel opregnede kriterier, principielt uforenelige med fællesmarkedet; de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fast-

satte undtagelser, som er de eneste undtagelser, der kommer i betragtning i det foreliggende tilfælde, vedrører mål, der forfølges i Fællesskabets interesse og ikke blot i de pågældende nationale sektors interesse; disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes snævert ved behandlingen af ethvert støtteprogram til fordel for en region eller en sektor og i forbindelse med enhver konkret anvendelse af generelle støtteordninger, og de kan kun anvendes i tilfælde, hvor Kommissionen kan fastslå, at markedsmekanismerne ikke i sig selv kunne forårsage, at de virksomheder, der modtager støtte, udviser en adfærd, der kan bidrage til gennemførelsen af en af de i nævnte bestemmelser nævnte målsætninger;

anvendes nævnte undtagelsesbestemmelser på støtteforanstaltninger, som ikke indebærer en sådan modydelse, men som medfører uberettigede fordele for visse medlemsstater, påvirkes samhandelen og fordrejes konkurrencen, uden at dette på nogen måde er begrundet i hensynet til Fællesskabets interesse;

når Kommissionen undersøger støtteordninger på grundlag af ovennævnte principper, skal den sikre sig, at der af de modtagende virksomheder præsteres en modydelse, som berettiger til støtte, således at forstå, at støtten er nødvendig for at virkeliggøre et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, opregnede mål; kan dette ikke påvises, er det klart, at støtten ikke bidrager til at virkeliggøre de i de pågældende undtagelsesbestemmelser fastsatte mål, men at den bidrager til at forbedre de pågældende virksomheders finansielle situation;

i det foreliggende tilfælde kan det ikke påvises, at støtteordningen indebærer en modydelse fra de modtagende virksomheder;

den franske regering har nemlig ikke kunnet give — og Kommissionen har heller ikke kunnet finde — noget gyldigt grundlag for at fastslå, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3;

for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen i visse regioner, kan det konstateres, at levestandarden i Frankrig ikke er unormalt lav, og at der ikke er alvorlig underbeskæftigelse som omhandlet i litra a); den pågældende støtteordning, som omfatter samtlige virksomheder i en given branche uden hensyn til deres beliggenhed, tager sigte på udviklingen af regioner i den litra c) nævnte forstand;

for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er det åbenlyst, at den pågældende ordning ikke kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi; de disponible socioøkonomiske oplysninger vedrørende Frankrig indeholder i øvrigt ikke noget element, der kan give holdepunkt for den antagelse, at der i den franske økonomi skulle herske en alvorlig forstyrrelse som omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b);

statens overtagelse af de socialsikringsbidrag, som virksomhederne i en bestemt industrigren er forpligtede til at udrede, svarer i realiteten til, at de berørte virksomheder får tildelt driftsstøtte af rent bevarende karakter; generelt har Kommissionen altid modsat sig ydelse af driftsstøtte, da sådan støtte sædvanligvis ikke i sig selv opfylder betingelserne for at kunne omfattes af undtagelsesbestemmelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), sådan at forstå, at den ikke er i stand til, således som det er fastsat i denne bestemmelse, at fremme »udviklingen« af den pågældende erhvervsgræn; dens karakter af støtte, som kan sidestilles med driftsstøtte, er så meget mere iøjnefaldende, som mindskelsen af de sociale byrder omfatter samtlige lønmodtagere og ikke blot eventuelle indehavere af nyoprettede stillinger;

sådanne støtteforanstaltninger ville kun kunne miste deres karakter af driftsstøtte og dermed omfattes af undtagelsen fra bestemmelsen om støtteforanstaltningernes principielle uforenelighed med det fælles marked, hvis Kommissionen under hensyntagen til de nærmere retningslinjer og kriterier for ydelsen af støtten var i stand til at påvise en form for modydelse fra modtagervirksomhedernes side, således at forstå, at statens overtagelse af socialsikringsbidragene blev gjort betinget af en særlig indsats fra virksomhedens side, som stemte overens med Fællesskabets interesse;

for så vidt angår tekstil- og beklædningsindustrien, har Kommissionen i forbindelse med EF-rammebestemmelserne vedrørende støtte til denne sektor, hvorom der blev indgået aftale med medlemsstaterne i 1971 og 1977, defineret de mål, der skal forfølges i Fællesskabets interesse; disse bestemmelser tager bl. a. sigte på en selektiv sanering af virksomhederne inden for denne sektor, ikke-forøgelse af produktionskapaciteten i de delsektorer, som allerede udviser et strukturelt overskud, ekstern og intern omstilling inden for sektoren og en gradvis nedsættelse af støttebeløbene; de udelukker enhver støtte af rent bevarende karakter, som kun ville overføre vanskelighederne fra en medlemsstat til en anden;

den franske støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien, som består i, at staten overtager de socialsikringsbidrag, som virksomhederne skal betale, omfatter alle tekstil- og beklædningsvirksomhe-

der, som iværksætter et moderniserings- og tilpasningsprogram; støtten, som er baseret på aftaler mellem arbejdsgiverne og staten, ydes, hvis blot virksomheden forpligter sig til at opretholde eller forøge beskæftigelses- og investeringsniveauet; der kræves ikke nogen anden modydelse fra virksomhedernes side, hverken i form af strukturomlægning eller i form af en reduktion af produktionskapaciteten i de delsektorer, som allerede har overskudsproduktion på fællesskabsplan, eller inden for hvilke den franske industri er særligt produktiv; der er ikke fastsat nogen selektivitet med hensyn til arten af investeringerne, som følgelig kan bestå i en simpel udskiftning af eksisterende udstyr og anlæg, og der er heller ikke planer om at udvælge modtagerne på grundlag af deres finansielle levedygtighed på længere sigt; der er ingen direkte forbindelse mellem antallet af opretholdte eller nyoprettede arbejdspladser og støttens størrelse, eftersom støtten udbetales på grundlag af hele arbejdsstyrken uafhængigt af antallet af opretholdte eller nyoprettede stillinger; endelig er der ikke fastsat nogen gradvis nedsættelse i den periode, hvori støtten ydes, og den kan i øvrigt kumuleres med allerede eksisterende sektorstøtte eller generel støtte; det er derfor indlysende, at den pågældende støtteordning ikke er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i EF-rammebestemmelserne for støtte til tekstil- og beklædningsindustrien, og at de krav, der stilles til virksomhederne med hensyn til modydelse, er utilstrækkelige;

under henvisning til støttens form og i betragtning af, at der ikke præsteres nogen rimelig modydelse i Fællesskabets interesse, kan den pågældende støtte inden for en sektor, hvor der ydermere er en meget stærk konkurrence i Fællesskabet, følgelig forringe samhandelen i et omfang, som strider imod Fællesskabets interesse; der er derfor intet element, som kan foranledige Kommissionen til at fritage den pågældende støtteordning fra bestemmelsen om støtteforanstaltningens uforenelighed med fællesmarkedet og lade den falde ind under undtagelsesbestemmelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c);

de argumenter, som den franske regering har fremført i sine bemærkninger, kan ikke ændre denne opfattelse; den tilbagegang, der har kunnet noteres inden for den franske tekstil- og beklædningsindustri i de senere år, skal nemlig ses i sammenhæng med den generelle forværring af situationen i EF's tekstil- og beklædningsindustri, og de øvrige medlemsstaters vanskeligheder er lige så store, om ikke større, end de franske virksomheders; dette gælder både de vigende afsætningsmuligheder inden for Fællesskabet, importens andel af forbruget og nedgangen i antallet af arbejdspladser; er arbejdsgiverbidragene i Frankrig høje, er de franske lønninger inden for tekstil- og beklædningsindustrien til gengæld blandt de laveste i Fællesskabet, således at de franske virksomheder med hensyn til de samlede lønomkostninger i øjeblikket er bedre stillet end de fleste andre virksomheder i Fælles-

skabet ; selv om virksomhedernes generelle driftsvilkår kan variere fra medlemsstat til medlemsstat, kan en enkelt medlemsstat dog under ingen omstændigheder løsrive et bestemt element fra denne sammenhæng og ved hjælp af støtteforanstaltninger skaffe deres virksomheder kompensation for den del af omkostningerne, der overstiger de konkurrerende EF-virksomheders omkostninger ;

under hensyntagen til ovenstående er den franske støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien, som blev indført ved »ordonnance n° 204« af 1. marts 1982 og »décret n° 82340« af 16. april 1982, uforenelige med fællesmarkedet i henhold til EØF-traktatens artikel 92 og bør følgelig ophæves ; den franske regering bør derfor ikke indgå nogen aftale i henhold til nævnte bestemmelser, men bør ophæve de aftaler, som allerede er indgået med virksomhederne i strid med EØF-traktatens artikel 93, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Den franske Republik ophæver senest en måned fra datoen for meddelelsen af denne beslutning den ved »ordonnance n° 204« af 1. marts 1982 og ved gennem-

førelsesbestemmelserne i »décret n° 82340« af 16. april 1982 indførte støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningssektoren, som indebærer, at staten overtager en del af de socialsikringsbidrag, der skal betales af arbejdsgiverne i nævnte sektor.

Endvidere bevilger Den franske Republik fra datoen for meddelelsen af denne beslutning ikke nogen form for støtte i henhold til den pågældende ordning.

Artikel 2

Den franske Republik meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet til at efterkomme denne beslutning, senest ved udløbet af den i artikel 1, stk. 1, fastsatte frist.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. januar 1983.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Medlem af Kommissionen